

ת"פ 43515/03/16 - מדינת ישראל נגד גל ברק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43515-03-16 מדינת ישראל נ' ברק
לפני כבוד השופטת נעה תבור

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל אשכנזי

המאשימה

נגד

גל ברק

ע"י ב"כ עו"ד בני ברקי

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום, השתלשלות ההליך ויריעת המחלוקת

1. כתב האישום מייחס לנאשם, יליד 1997, חמישה אישומים של הספקה וסחר בסם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש, עבירות לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973 וכן עבירה אחת של החזקת סמים לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום סיפק הנאשם סם מסוג קנבוס לשני קטינים, בן 14 ובת 16: לקטין בהזדמנות אחת בפארק הרצליה ולקטינה במספר הזדמנויות (אישומים 1 ו-5). בנוסף מפרט כתב האישום כי הנאשם מכר סם מסוג קנבוס לשלושה קטינים נוספים (בני 16 ו-17) במספר רב של הזדמנויות במקומות שונים ברחבי העיר הרצליה. בכל המקרים המכירות היו לפי חישוב של 100-110 ₪ לגרם (אישומים 2-4). תקופת הפעילות המתוארת היתה בשנים 2015-2016.
2. בתאריך 23.03.17 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום והעלה טענת זוטא בנוגע לחקירתו במשטרה. לדבריו החוקרים ניצלו את גילו הצעיר, היטעו, השתמשו בפעולות חקירה בלתי הוגנות והפרו זכויותיו הבסיסיות. גם מבחינה עובדתית כפר הנאשם בכל אחד מחמשת האישומים.
3. התיק הועבר לשמיעת ראיות לפני. לקראת סיום פרשת התביעה, ולאחר שהעידו חמשת הקטינים הנזכרים, צמצם הנאשם עד מאוד את חזית המחלוקת. בתאריך 18.03.18 הגיש הסנגור הודעה לתיק, בה הודיע כי הנאשם חוזר בו מהכפירה, מודה באישום הראשון ולגבי ארבעת האישומים הנותרים מודה במיוחס לו תוך הסתייגות רק ממספר העסקאות.
4. בפתח הדיון שהתקיים ביום 21.03.18 שב והבהיר ב"כ הנאשם כי הוא חוזר בו מטענת הזוטא, מאמץ את הודאת הנאשם במשטרה, מודה באישום הראשון במלואו וחולק רק על מספר העסקאות באישומים 2-5. מאחר והתביעה לא היתה מוכנה להסתפק בהודאה חלקית נשמעו הראיות עד תום.

הכרעת הדין מתייחסת אם כן רק לשאלות שנותרו במחלוקת.

האישום השני

5. הנאשם הודה בכך שמכר לקטין ד.ז. סם מסוג קנבוס ב-3 הזדמנויות ואילו כתב האישום מייחס מכירה בכ-10 הזדמנויות.

עיונותו של ד.ז. לתביעה בלטה מיד בפתח עדותו ממש מן המשפט הראשון. העד הכחיש קשר עם הנאשם, למעט קשר חברי בין ההורים. ניסיון שנעשה לרענן את זכרוננו של העד לא הועיל והעד השיב אפילו לפני שנשאל כי החוקר הוא שקבע כעובדה שהנאשם מכר סמים ואילו העד נאלץ לאשר זאת כדי שיוכל להשתחרר לביתו. העד אימץ הודעתו הראשונה במשטרה בה שלל קניית סמים ושלל עישון בצוותא (ת/25 ש' 60,102). ד.ז. התכחש להודעתו השניה בה סיפר שהנאשם הציע לו לקנות סמים והוא אכן קנה ממנו כעשר פעמים בכל פעם גרם תמורת 100 ₪ (ת/26 ש' 12 ואילך). כן מסר באותה הודעה שבשמונה הזדמנויות עישן בצוותא עם הנאשם כאשר הנאשם הוא זה שהביא את הסם וד.ז. קנה ממנו (ש' 39-35).

בבית המשפט התאים העד את גרסתו לגרסת הזוטא של הנאשם כפי שהיתה באותה עת. לדבריו אמר את הדברים המפלילים במשטרה משום שפחד ורצה לשוב לביתו (עמ' 94-93). כן הוסיף שהשטר הוא שאמר לו להגיד את הדברים במטרה להפליל את הנאשם (עמ' 97 ש' 18). באשר למספר העסקאות טען שזרק סתם מספר (עמ' 98 ש' 32) אך בפועל מעולם לא נפגש עם הנאשם אלא בנוכחות בני משפחה (עמ' 96 ש' 11).

6. מול העדות המכחישה הודה הנאשם עצמו בחקירתו ת/32 שמכר סמים לד.ז. בהזדמנות אחת או שתיים תמורת 100 ₪ לגרם (ש' 67) ובהודעתו ת/33 הודה שמכר לו בשלוש הזדמנויות (ש' 22-20). בסופו של יום גם בבית המשפט הודה שמכר לד.ז. סמים "איזה 3 פעמים" (עמ' 139 ש' 12) בהמשך ויתר על ההערכה ודבק בכך שמדובר ב-3 פעמים בלבד (עמ' 142 ש' 22). הנאשם לא יכול היה להסביר מדוע ד.ז. אמר במשטרה שמכר לו 10 פעמים והעלה השערה שאולי החוקרים הלחיצו אותו (עמ' 143 ש' 24).

7. במחלוקת שבין שלוש עסקאות לבין עשר אני מעדיפה את גרסת ד.ז. בהודעתו השניה במשטרה בדבר קיומן של כעשר עסקאות. מאחר והנאשם עצמו אישר מכירת סמים לד.ז, הרי שברור כי כאשר ד.ז. שלל זאת, לא מדובר בגרסת אמת. הטעם בו ביקש ד.ז. להיאחז ולהסביר מדוע האמור בגרסתו המפלילה אינו נכון, היינו הלחץ שהופעל על ידי השוטרים, נשלל אף הוא על ידי הנאשם, שכן זה חזר בו מכל טענות הזוטא. לא רק שאין היגיון כי השוטרים איימו והפחידו את העד דווקא בעוד שלא עשו כן כלפי החשוד, אלא שאפילו הסנגור לא חקר את גובה ההודעה ולא העלה בפניו אפשרות כזו אף שנערכה לאותו חוקר חקירה נגדית ארוכה ומשמעותית. ברור היה למעלה מכל ספק שהעד ד.ז. לא רצה להפליל את הנאשם ולא רצה להחמיר את מצבו, לא בחקירה ולא בבית המשפט. בנסיבות אלו, כאשר העד בחר במספר "כ-10 עסקאות" אין לי ספק שלא בחר במספר כדי להגזים או להחמיר עם הנאשם. ד.ז. עשה כל שביכולתו להרחיק את עצמו ואת הנאשם מקשר כלשהו לעולם הסמים והשימוש בהם (ראו תשובותיו בעמ' 99 לפרוטוקול). כשעומת עם גרסת הנאשם בחקירתו מיום 13.03.16 (ת/33) לפיה הנאשם הודה בכך שמכר לו סמים, נותר ללא הסבר זולת אפשרות שהשוטרים לחצו גם על הנאשם (עמ' 102 ש' 17). אפשרות זו כאמור נזנחה.

8. לשינוי בגרסתו של ד.ז. ניתן הסבר הגיוני בדמות דבריו המפורשים בחקירה השניה אז נשאל מדוע

הכחיש קניית סמים מהנאשם בחקירתו הראשונה והשיב: "שמעתי שעצרו את כולם אז אני יודע שאתם (הכוונה לחוקרים) כבר יודעים הכל אז אין טעם לשקר" (ש' 63).

9. חיזוק חיצוני לגרסה המפלילה של ד.ז. נמצא בפלט השיחות בינו לבין הנאשם (ת/28). בעדותו ניסה להרחיק עצמו מהנאשם ושלל כל קשר ביניהם. פלט השיחות שהוגש כולל מעל 200 שיחות נכנסות ויוצאות לאורך תקופה ארוכה בכל שעות היום והלילה. ד.ז. לא הצליח להסביר כמות השיחות בדרך השוללת חברות וגם עסקאות סמים (עמ' 97 ש' 14 ועמ' 100 ש' 7 ואילך). זאת ועוד, מן ההודעה הראשונה של העד, זו שאישר כנכונה, עולה שגרת חיים של שימוש בסמים. לפיכך, כאשר העד השיב בחקירה השניה שאת הסמים קנה מן הנאשם (ש' 12) הדבר מתיישב עם מספר רב של הזדמנויות להבדיל משלוש פעמים עליהן סיפר הנאשם. מן ההודעות עולה כי גם כאשר העד נקב במספר "איזה עשר פעמים" הרי שמדובר בהערכה על הצד המקל שלה. העד היה בקי במחירים וידע להבחין בין הנאשם לבין אחיו, ממנו שלל שקנה סמים וברור שלא אישר כל תזה משטרתית אלא הבחין היטב בין העובדות השונות.

10. חיזוק נוסף עלה מעדותה של הקטינה י.ב. אשר העידה כי ההיכרות עם הנאשם נעשתה דרך ד.ז. (נתון שהנאשם עצמו מאשר ת/34 ש' 6) לדבריה קנתה סמים מד.ז. ו-ד.ז. קנה אותם מהנאשם (עמ' 39 ש' 29). על פי עדותה קנתה סמים ועישנה עם ד.ז. בין 10 ל-20 פעמים (עמ' 37 ש' 22). לגבי הנאשם עדותה אינה יותר מאשר ראייה לאמירת הדברים להבדיל מאמיתות התוכן, שכן מדובר בעדות מפי השמועה. עם זאת לאמירת הדברים יחד עם העובדה שעישנה עם ד.ז. וקנתה ממנו סמים 10-20 פעמים יש משקל מחזק במחלוקת שכן היא מלמדת על אדם נוסף שד.ז. סיפר לו על קניות מהנאשם ועל ריבוי עסקאות עוד לפני שסיפר כך למשטרה. מספר העסקאות המוזכר מתיישב אף הוא עם מספר רב של עסקאות ולא עם שלוש.

11. עדותו של ד.ז. ירדה מן הפרק כגרסה אפשרית. הודעתו המפלילה מחוזקת בפלט שיחות טלפון, בכמות הפעמים שסיפר גם ל-י.ב. ובגרסת הנאשם (עליה בהרחבה בהמשך). בהסתמך על גרסתו במשטרה אני קובעת כממצא שהנאשם מכר לד.ז. סם מסוג קנבוס בכעשר הזדמנויות. על התיבה "כ" לפני מספר העסקאות ארוחב באופן משותף ביחס לכל האישומים באחרית הכרעת הדין.

12. באשר לכמויות - ד.ז. טען בחקירתו שקנה מהנאשם גרם אחד בכל פעם (ת/26 ש' 18). הנאשם לא נשאל בחקירתו ובעדותו על כמויות סם שמכר לד.ז., כך שהנושא אינו במחלוקת.

האישום השלישי

13. הנאשם הודה שמכר לקטין ט.ב.א סמים ב-6 הזדמנויות (ת/32 ש' 26, ע' 144 ש' 11) ואילו כתב האישום מייחס מכירה ב-7 הזדמנויות.

14. ט.ב.א והנאשם היו חברים טובים מאוד בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (הנאשם עמ' 144 ש' 11). העיונות של ט.ב.א. התגלתה במלוא עוצמתה בפתח עדותו הראשית עד כדי כך שטען כי בקושי נפגש עם הנאשם, כמעט ואינו מכיר אותו וכמובן שלל קניית סמים ממנו. לדבריו בזמן החקירה הראשונה, שכבר בה סיפר על קניית סמים מהנאשם, היה תחת השפעת סמים ולא ידע מה אמר (עמ' 68) וגם את הדברים שמסר בהמשך לא זכר. כן הוסיף כי היה זה החוקר שהציג את העובדות וכי נמנעה ממנו הזכות להתייעץ עם עו"ד (עמ' 69 ש' 15, עמ' 76 ש' 19). העד סירב לצפות

בסרטון שתיעד את החקירה וסירב להשיב לשאלות (עמ' 70 ש' 2). העד הוכרז עוין והוגשו שש הודעותיו במשטרה, עימות בינו לבין אחיו של הנאשם ועימות בינו לבין הקטין א.ס.. עיון במסמכים אלו מעלה כי העד סיפר על מעורבותו בעולם הסמים לרבות קניית סמים מהנאשם אולם גרסו עברה שינויים, תוספות ותהפוכות, שאין צורך להידרש להם נוכח המחלוקת המצומצמת שנותרה. בשאלה שנותרה במחלוקת לעניין מספר העסקאות מסר ט.ב.א. במהלך החקירה את הדברים הבאים: בהודעתו הראשונה לשאלה כמה פעמים קנה סמים מהנאשם השיב: **"ארבע, חמש פעמים"** (ת/13 ש' 142). בהודעתו השניה מאותו יום בשעה מאוחרת יותר, טען כי קנה סמים מהנאשם כמה פעמים בודדות שבע או חמש פעמים (ת/12 ש' 32). בהודעתו השלישית אמר שיכול רק להעריך כי מדובר על **בערך חמש עד שבע פעמים** (ת/15 ש' 67-71). בעימות עם א.ס. סיפר על קניה מהנאשם **3-5 פעמים** (ת/6 ש' 73). בהודעתו הרביעית אין התייחסות לסוגיה שבמחלוקת. בהודעתו החמישית טען כי בארבע עד חמש הזדמנויות העביר סם מהנאשם ל-א.ס. (ת/14 ש' 6). בהמשך נשאל כמה פעמים קנה סם מהנאשם לשימושו העצמי ועל כך השיב: **"7-8 פעמים. מתוכם גם א.ס. ביקש שאביא לו"** (ש' 60). בהודעתו השישית לשאלה כמה פעמים קנה סמים מהנאשם ענה **"לא זוכר, יותר אבל, יותר משתיים שלוש"** (ת/17 ש' 43).

15. בעדותו בית המשפט שלל בתוקף קניית סמים מהנאשם (עמ' 81 ש' 13 ועמ' 83 ש' 22). לדבריו כל מה שאמר בחקירה שקר, הוא נכנס לכדור שלג שלא ידע איך לצאת ממנו ואילו עדותו בבית המשפט בדבר העדר קשר עם הנאשם היא האמת (עמ' 82 ש' 14 ועמ' 83 ש' 8 ועמ' 89 ש' 6). גרסה זו בוודאי שקרית ואינה בעלת משקל ראייתי בשים לב להודאת הנאשם ובשים לב לפלטי התקשורת המתעדים מאות שיחות בין השניים.

16. הנאשם בחקירותיו הודה כי מכר סמים לט.ב.א. **איזה שש פעמים** ובמקום אחר **בין חמש לשש פעמים** (ת/32 ש' 26, ת/33 ש' 18). כנשאל על ידי התובע מדוע הציב את גבול העסקאות דווקא בפעם השישית השיב שפעם שביעית זה מוגזם ובאותה נשימה אישר **שייתכן והיתה עוד פעם אחת** (עמ' 144 ש' 26).

17. לאחר שעיינתי בראיות ושמעתי את עדותו של ט.ב.א. לא מצאתי שניתן לבסס ממצא עובדתי ברור בשאלת מספרן המדויק של העסקאות, להבדיל מעצם קניית הסמים מהנאשם. תשובות העד השתנו תדיר ונוצר רושם שהעד עשה כל שביכולתו כדי לא לספר מה שידוע לו ולא לשותף פעולה. מהודעותיו השונות של העד יחד עם הודעות הנאשם עלה בבירור כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם מעורב לעומק בעולם הסמים על כל גווניו, וקיים מספר רב של עסקאות סמים ללקוחות שונים. לאור הודעותיו השונות של העד לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי קיומן של שבע עסקאות להבדיל משש ואישורו של הנאשם בחצי פה קיומה של עסקה נוספת אינו מכריע את הכף לטובת קביעה חד משמעית. אני קובעת כממצא כי הנאשם מכר לט.ב.א. קנבוס ב-6 הזדמנויות תמורת ₪ 110 לגרם.

18. באשר לכמויות הרי שמן הראיות עולה שהרכישות עבור ט.ב.א. עצמו היו בכמות של 2 גר' ואילו קניית סמים שט.ב.א. ערך עבור א.ס. היו במשקל של 2-3 גרם (ת/14 ש' 69). הנאשם אישר גם הוא מכירות לט.ב.א. בדיוק באותן כמויות, בלי להפריד בין מה שקנה העד עבור עצמו ומה שקנה עבור אחרים, לדבריו **"פעם אחת חמש גרם, פעם אחת, ארבע גרם..."** (ת/32 ש' 30).

האישום הרביעי

19. הנאשם הודה בכך שמכר לקטין א.ס. סמים ב-4 הזדמנויות וכתב האישום מייחס מכירה ב-15 הזדמנויות.

20. בין א.ס. לנאשם לא היו יחסים חבריים קרובים אלא היכרות בלבד (לפי הז'רגון המקובל "שלום שלום") וכך אישרו שניהם בעדותם (א.ס. עמ' 10 ש' 25, הנאשם עמ' 145 ש' 9).

21. בדומה ליתר העדים הפגין גם א.ס. עוינות ברורה לתביעה כבר בפתח עדותו (עמ' 10). א.ס. העיד שמעולם לא קנה מהנאשם סמים באופן אישי ואחז בגרסה זו בדבקות. לטענתו את הסמים לשימוש קנה מט.ב.א. ורק מחמת הלחץ שהפעילו עליו החוקרים, הצעקות המניפולציות, האיומים והעובדה שהבין כי החוקרים חפצים בהפללת הנאשם, מסר להם שקנה ממנו סמים (עמ' 12 ש' 28). גם לאחר ריענון זכרוננו באשר לדברים שמסר בחקירה הכחיש קניית סמים מהנאשם ובשלב זה הוכרז כעד עוין והוגשו ארבע הודעותיו במשטרה ותיעוד חזותי של חקירתו.

22. בהודעות במשטרה הסביר א.ס. על קניית סמים מן הנאשם והפריד באופן ברור בין רכישות מן הנאשם לבין קניית סמים מט.ב.א. לדבריו תחילה קנה מט.ב.א. ובהמשך הרחיב את מעגל הספקים וקנה גם מן הנאשם. בחינת דבריו של א.ס. בהודעותיו וצפיה בתיעוד חקירותיו מלמדים כי א.ס. ערך אבחנה ברורה מאוד בין סמים שקנה מן הנאשם לסמים שקנה מט.ב.א. (ת' 1 בש' 10, 14 ות' 2 ש' 42, 52). העד הסביר שקנה גם מט.ב.א. וגם מן הנאשם כדי "שתהיה עוד אלטרנטיבה" אם למשל ט.ב.א. אינו זמין (ת' 1 ש' 57 ות' 2 ש' 10). לדבריו הנאשם כעס עליו כאשר גילה שהוא קונה גם מט.ב.א. והזהיר אותו שלא יחזור על כך ויקנה רק ממנו (ת' 4 ש' 55). נקודה זו מאושרת על ידי הנאשם (ת' 32 ש' 56).

בבית המשפט התמקדה עיקר חקירתו בשאלה אם קנה סמים מהנאשם כפי שטען במשטרה ובהתנהלות החוקרים במהלך החקירה. עדותו בבית המשפט ניסתה להתאים לגרסת הנאשם כפי שהיתה באותה עת, אך נוכח גרסתו המעודכנת של הנאשם שוב אין צורך להכריע בין שתי גרסאותיו של העד אלא בין גרסת העד במשטרה מול גרסת הנאשם בבית המשפט. לכאורה שניהם בעמדות זהות. העד שינה את גרסתו וגם הנאשם ועל כן מדוע לבחור דווקא בגרסתו הקודמת של העד ולא בגרסתו החדשה של הנאשם. אלא שההשוואה אינה נעצרת בעצם קיומו של שינוי. השאלה הבאה היא מדוע השתנתה הגרסה של כל אחד מהם ומהי תופעת הלואי של השינוי. התשובה לסיבת השינוי ברורה בשני המקרים. לאחר ששמעתי את א.ס. שוכנעתי כי שינה את עדותו כדי לנסות ולסייע לנאשם ולהתאים את עדותו לזו של הנאשם. לא רק הכחשה מוחלטת של קניית סמים אלא תוספת של האשמה כלפי המשטרה בנוגע לניהול החקירה בדיוק באותן טענות שעלו על ידי הנאשם באותו שלב. כאשר מדובר בשני אנשים שאינם בקשרים כלשהם, אין זה סביר כי מדובר בהתאמה מקרית. האפשרות שהגרסאות מתאימות משום ששתיהן מתארות אמת אינה עומדת על הפרק שעה שהנאשם חזר בו מטענות הזוטא. לכך יש להוסיף כי א.ס. הביע פחד וחשש מן הנאשם כבר בחקירתו במשטרה (ת' 3 ש' 50) וצפיה בחקירה המתועדת (ת' 5) ממחישה בבירור את הפחד (וראו במיוחד את האמרה במונה 10:28 וכך גם בתיעוד החקירה ת' 2 ואמרות מפורשות לגבי החשש מן הנאשם). הודעות א.ס. במשטרה ניתנו במספר הזדמנויות ובכולן חזר על אותה האשמה כלפי הנאשם. בעוד ההסבר לשינוי בעדותו של א.ס. ברור, לא כן לגבי הנאשם, שלא נימק את שינוי הגרסה וכלל לא התייחס לכך בעדותו. תופעת הלואי של השינויים משתנה בהתאם לטעם לשינוי. כאשר מקור השינוי הוא פחד, אין זה גורע ממתימנות הגרסה הראשונה וכאשר מקור השינוי עלום, יש לכך

השפעה על מהימנות הגרסה המאוחרת.

23. עם זאת, העדפה ברורה של הודעת א.ס. במשטרה אינה פותרת את המחלוקת הנוכחית בין הצדדים ביחס למספר הפעמים שקנה סמים מהנאשם. א.ס. מסר בהקשר זה שתי תשובות שונות בחקירותיו במשטרה. בהודעתו הראשונה נשאל כמה פעמים קנה מהנאשם והשיב **"חמש עשרה פעמים"** (ת' 1 ש' 14). צפייה בתיקוד החזותי והקולי של החקירה מעלה כי התשובה אינה חד משמעית כפי שנכתבה בהודעה. במונה 06:17 שואל החוקר את א.ס. כמה פעמים קנה סמים מהנאשם והתשובה הראשונית היתה **"לא יודע"**. החוקר מבקש ממנו להעריך כמה קנה 'בערך'. לאחר מחשבה של מספר שניות ותנועת ידיים של השערה עונה העד 15 פעמים. בהודעתו השניה שנגבתה למחרת היום נשאל בשנית אותה שאלה והשיב **"עשרה שבע פעמים, פחות, פחות חמש פעמים, אני לא רוצה ליפול במספרים כאילו"** (ת' 2 ש' 70).

24. כאשר ההודעה שבה אני נותנת אמון במשטרה אינה מספקת מענה ברור לשאלת מספר העסקאות, לא די באמון אלא יש צורך בראיה חיצונית תומכת ביחס למספר העסקאות. הראיה האובייקטיבית עליה ניתן להסתמך לצורך קביעת מספר העסקאות היא פלט שיחות טלפון ממכשיר הטלפון הנייד של הנאשם לטלפון הנייד של א.ס. (ת' 8). עיון בפלט מגלה כי בין השניים התקיימו שיחות בעשרה תאריכים שונים. כל השיחות נמשכות פחות מדקה אך בכל תאריך לפחות שיחה אחת ממושכת יחסית. א.ס. מסר במשטרה שכל שיחותיו עם הנאשם היו קשורות לעסקאות סמים (ת' 2 ש' 82) לנאשם לא היה הסבר סביר אחר לפלט השיחות. טענת הנאשם כי א.ס. התקשר אליו כדי לחפש את ט.ב.א. (עמ' 145 ש' 11 ואילך) רחוקה מלשכנע כאשר לט.ב.א. טלפון משלו וגם אינה מסבירה את השיחות הארוכות יותר מה עוד שהיא סותרת את דבריו בחקירה שם טען שא.ס. היה מתקשר אליו כדי לחפש את אחיו דווקא (ת' 31 ש' 20). בהעדר קשר בין השניים זולת קשר סמים, הרי קיומן של שיחות בעשרה ימים, מלמד לפחות על עשר עסקאות סם. מספר זה מקל עם הנאשם משום שהוא מניח רק עסקה אחת ביום ורק עסקאות באמצעות הטלפון, דבר שלא נטען על ידי הצדדים. לא מצאתי להבחין בין שיחות נכנסות לבין שיחות יוצאות שכן גם שיחות שיצאו מן הנאשם היו ממושכות ובהעדר נושא שיחה משותף פרט למכירת סמים ועל רקע העובדה שאישר מכירת סמים לעד, גם שיחה יוצאת היא חיזוק אובייקטיבי לקיומה של עסקת סמים בין השניים. יצוין כי אופי הדברים שנאמרו על ידי הנאשם בהודעותיו מגלה עיסוק קבוע במכירת סמים, השונה באופיו ממספר ארועים ספור ומזדמן. אני קובעת כי התביעה הוכיחה מעבר לספק סביר קיומן של 10 עסקאות בין הנאשם ל-א.ס. ומדובר במספר מינימלי לטובת הנאשם.

25. באשר לכמויות - א.ס. טען בהודעתו כי בכל הזדמנות קנה כמות אחרת של סם כאשר על כל גרם שילם לנאשם ₪ 110 (ת' 1 ש' 26). כאשר נשאל מה היתה הכמות הכי הגדולה שקנה מהנאשם השיב חמישה גרם (ש' 28). הנאשם בחקירתו טען שמכר לא.ס. בארבע הזדמנויות **"פעם אחת ארבע גרם, פעם אחת שני גרם ועוד פעמיים של שלוש גרם..."** (ת' 32 ש' 16).

האישום החמישי

26. הנאשם הודה בהספקת סם לקטינה י.ב. בהזדמנות אחת. כתב האישום מייחס אספקת סמים לקטינה במספר הזדמנויות.

27. י.ב. העידה על היכרות עם הנאשם בהיותה בת 15 ועל מפגשים בפארק בהם היו מעשנים מריחואנה. לשאלה כמה פעמים היו מפגשים מסוג זה השיבה: **"לא זוכרת זה היה כמה פעמים ולא פעם אחת. היינו יושבים, גל (הנאשם) היה מביא את החומר, היינו מעשנים..."** (עמ' 34 ש' 24-25). י.ב. היתה היחידה מבין הקטינים שהעידו שלא הוכרזה עדה עוינת. עדותה של י.ב. היתה ממוקדת ולא נסתרה בחקירה נגדית. לא הועלתה כל סיבה מדוע תרצה להפליל את הנאשם וניכר היה שלא ניסתה להרע את מצבו. העדה אישרה שלא קנתה סמים מהנאשם בשום הזדמנות והקשר איתו היה במסגרת עישון בצוותא (עמ' 38 ש' 4 וש' 8). כן ניסתה להקל איתו באמרה שבדיעבד התברר שמדובר בסמים מסוג ניס גאי ולא מריחואנה, אם כי אמרה זו נותרה תלושה משום שאפילו הנאשם לא טען כך.

28. הנאשם לא הזכיר מיוזמתו את י.ב. אלא רק לאחר שנשאל עליה מפורשות על ידי החוקרים. בחקירתו **(ת/34)** מסר שלא עישן יחד עם י.ב. אלא שהיתה מתקשרת אליו והוא היה נותן לה חצי סיגריה ללא תמורה (ש' 8 ו-10). כשנשאל בהמשך כמה פעמים סיפק לה סם ענה **"פעם פעמיים"** (ש' 22). בעדותו בבית המשפט לא טען בשום שלב שרק בהזדמנות אחת סיפק סם לי.ב. אדרבא, כשנשאל האם יכול להיות שהביא סם לי.ב. במספר הזדמנויות ענה **"אני באמת לא זוכר"** ואישר את דבריו במשטרה שם אישר כאמור לפחות קיומן של שתי הזדמנויות (ע' 152 ש' 24-26).

29. על סמך עדותה האמינה של י.ב. ובשים לב לדברי הנאשם עצמו בבית המשפט ובמשטרה אני קובעת שעובדות האישום החמישי הוכחו במלואן.

30. הסנגור טען בסיכומיו לאכיפה סלקטיבית שכן לא הוגש כתב אישום נגד י.ב. אשר הודתה כי מכרה בעצמה סמים לד.ז. נוכח ההבדל המשמעותי בראיות ועוצמת העיסוק בסמים והמעורבות בעולם הסמים והסחר, אין בטענה כל ממש.

גרסת הנאשם

31. גרסת הנאשם עברה שינויים קיצוניים ולא נשארה עקבית באף אחד מן השלבים השונים של ההליך. בעת החקירה נמסרו שתי גרסאות עיקריות סותרות זו את זו בכל מובן אפשרי, בבית המשפט נמסרה גרסה שלישית חדשה, אחריה, ביקש הנאשם באמצעות בא כוחו, לחזור אל הגרסה השנייה מתוך השתיים שנמסרו בחקירה ולאחר מכן בעת עדותו השמיע גרסה רביעית. לשינויי הגרסאות לא נמסר טעם סביר וניכר כי הנאשם ניסה להתאים את עצמו למצב המשפטי המשתנה כדי לצמצם הפגיעה בעצמו. המעברים החדים פגמו מאד במידת המהימנות שניתן לרכוש לגרסאות השונות.

בראשית בעת חקירתו הראשונה, שמר הנאשם על זכות השתיקה **(ת/30)**. לאחר מכן בחקירתו השנייה, הכחיש הכחשה גורפת **(ת/31)**. בחקירתו השלישית, לאחר שהוצגו פלטי שיחות טלפון, הוזכרו שמות הקטינים ולאחר שיחה עם חוקר שהבהיר לו כי בכל מקרה יוגש נגדו כתב אישום, הודה הנאשם במכירה למספר קטינים אך מסר פרטים רק לגבי קטינים שעליהם נשאל במפורש וכן הודה במספר נמוך של עסקאות **(ת/32)**, בבית המשפט חזר בו מן ההודאה, הכחיש כליל מכירת סמים והעלה טענות זוטא נגד ההודאה במשטרה. רק לאחר שהקטינים התייצבו והעידו (ולא מדובר בענין של מה בכך הן בשל חוסר רצונם של הקטינים להתייצב ולהעיד והן בשל דחיות מטעם ההגנה), נולדה הגרסה הרביעית, בה ננטשו ההטענות כלפי החוקרים גובי ההודעה. הנאשם חזר

לכאורה להודאה במשטרה אולם הוסיף להודאה נופך שונה לחלוטין כך שניסה לשוות למכירת הסמים אופי של בילוי, עישון משותף ומכירות הדדיות בין חברים. לפי גרסתו הרביעית מכירת הסמים נעשתה בין חברים שנפגשו לעישון משותף בפארק ואספקת הסמים היתה במסגרת עישון משותף במעגל שבו עוברת סיגריה בסבב (עמ' 138 ש' 32). על פי הטענה מדובר במפגשים בהם כל פעם מישהו אחר מביא את הסמים והאחרים משלמים לו עבורם (על השימוש בין חברים וקניה הדדית בעמ' 136 ש' 20, 22, עמ' 137 ש' 4, עמ' 139 ש' 2 ש' 12, ע' 140 ש' 9, ע' 141 ש' 19, ע' 24, ע' 148 ש' 19 וש' 31, עמ' 153 ש' 18). עד כדי כך התפתחה והרחיקה לכת גרסת השיתוף עד כי בחקירתו הנגדית הרחיב הנאשם וסיפר על אירועים בהם עשה 'מגבית' מכל קטין וכולם יחד נסעו לתחנה המרכזית בעת שהסכום נמצא בידי הנאשם והוא ביצע את הקניה במרוכז וחילק לכל אחד בהתאם למה ששילם (עמ' 149 ש' 22 ואילך ועמ' 150 ש' 11 ואילך). הדדיות ושיתוף בינו לבין הקטינים בכל הקשור לאספקת הסמים היתה לב ליבה של עדותו בבית המשפט. לא היה לנאשם הסבר מדוע עלתה גרסת הקנייה ההדדית בנסיבות חברתיות לראשונה רק בעדותו בבית המשפט (ע' 140 ש' 15, ש' 19). לא זו אף זו, לא היה בפי הנאשם הסבר מדוע בחקירתו סיפר כי מכירת הסמים נעשתה מתוך כוונה להיכנס לעולם הסמים (עמ' 141 ש' 26). הנאשם אף אישר בחקירתו הנגדית, שיתכן שגם כאשר הודה בכל זאת מסר דברי שקר "פה מילה, שם מילה" (עמ' 142 ש' 16) כך שקשה לאמץ את הודעותיו ללא הסתייגות. לא היה בפי הנאשם הסבר לכך שאף אחד משלושת הקטינים שלגביהם הודה כי מכר סמים (א.ס. ט.ב.א. וד.ז.) לא נשאל אף שאלה לגבי סוג כזה של יחסי עישון ואיש מהם לא אישר את התזה החדשה. מכל הטעמים הללו אני דוחה את הטענה בדבר נסיבות חברתיות ועישון משותף כרקע לביצוע העבירות וקובעת כי המכירות נעשו כחלק ממהלך עסקים בלתי חוקי אך רגיל.

32. אשר למספר העסקאות, הרי שעל פי ההודעה שהוגשה באמצע ניהול ההליך מדובר במספרים ברורים ומוחלטים בנוגע לכל אחד מן הקטינים. הוודאות ומידת ההחלטיות ביחס למספרן המדויק של העסקאות לא היו כאלו בחקירה במשטרה ואף לא בעדות הנאשם בבית המשפט. לגבי א.ס. אמר **"מכרתי לו 3,4 משהו כזה"** (עמ' 145 ש' 3) לגבי ט.ב.א. **"איזה 5-6 פעמים"** (עמ' 144 ש' 11) ולגבי ד.ז. **"פעם, פעמיים, שלוש"** (עמ' 142 ש' 25). הנאשם לא יכול להסביר כיצד הוא יודע להבין בין 5-6 לבין 7 ובעצמו אומר שאולי היתה עוד פעם (עמ' 144 ש' 26). העמימות מצאה ביטוי גם בחקירה במשטרה (ראו המספרים השונים ב- **ת/32** ש' 93 וגם **ת/33** ש' 15, 18). בנסיבות אלו וכאשר אין לנאשם הסבר הגיוני ומניח את הדעת מדוע בחר דווקא במספר העסקאות בהן הודה, אין בעדותו כדי לסייע בקביעת ממצאים עובדתיים. לפיכך בקבעי מספר העסקאות שנערכו הסתייעתי בנתונים חיצוניים ובהעדר נתונים כאלו, כמו באישום השלישי, קיבלתי את גרסת הנאשם.

33. בבחינת מהימנות הנאשם, מצאתי מקום להוסיף התייחסות לשינוי בעדויות שלושת הקטינים שקנו ממנו סמים. שלושה קטינים שכיום אין מחלוקת שקנו סמים מן הנאשם, מסרו כך בחקירותיהם במשטרה ובכל זאת שלושתם הכחישו זאת בבית המשפט ושלושתם הפנו אצבע מאשימה כלפי חוקרי המשטרה בטענות זהות לטענות הנאשם בדבר הפעלת לחץ פסול ואיומים. אין זה סביר שהשינוי בעדויות שלושת הקטינים היה מקרי. השינויים והתאמתם בין כל העדים משליכים גם על מידת המהימנות שניתן לרכוש לגרסתו החדשה של הנאשם. לו היתה אמת בגרסתו האחרונה, לפיה כן מכר סמים אך בפחות הזדמנויות, ניתן לצפות שלפחות אחד מן הקטינים שהעידו היה מסייע לנאשם בלי לחטוא לאמת ומעיד על אותם דברים. העובדה שאף לא אחד מהם העיד כך ואף העובדה שאף לא אחד מהם נשאל על אפשרות שקנו סמים אך במספר מועט יותר של פעמים, מצביעה על כך שאין אמת במה שהפך להיות גרסתו האחרונה של הנאשם והיא אינה אלא ניסיון לשוב אל דבריו

במשטרה בבחינת הרע במיעוטו.

ניסוח כתב האישום על דרך הערכה וקביעת ממצאים עובדתיים

34. למקרא הודעות הנאשם במשטרה יחד עם הודעות יתר הקטינים עולה שגרת חיים של מכירת סמים עסקית לכל דבר וענין, על פי מחירון ידוע, בריבוי הזדמנויות, למגוון קטינים ולאורך תקופה לא קצרה. מטבע הדברים המכירות אינן מתועדות בספרים או ברשימות ולכן הציפיה שהנאשם או הקטינים, שבעצמם משתמשים בסמים, ידעו לנקוב במספר ואותו מספר יהיה מדויק אינה ציפיה מציאותית. הדברים מתוארים היטב בעדותו של החוקר דניאל אפרגן (עמ' 125 ש' 7). כתב האישום נוסח על פי האמור בהודעות העדים, ולכן בארבעת האישומים בהם יש יותר ממקרה בודד, נוסח כתב האישום כך שנוספה האות "כ" לפני מספר העסקאות. אף שרצוי לנסח כתבי אישום באופן חד וברור, במקרים כגון אלו, כאשר הדבר אינו ניתן על פי הראיות בתיק, אין פגם באופן הניסוח כפי שנעשה. עיון במאגרי החיפוש המוכרים של פסקי דין מגלה רבים מאד בהם הורשעו נאשמים תוך שימוש בביטוי "מספר רב של הזדמנויות" ללא ציון מספר מדויק. מאותם טעמים הולכת גם הכרעת הדין בעקבות כתב האישום. במקרים בהם ניתן היה לקבוע מספר עסקאות ברור, על פי ראיות חיצוניות כך נעשה וביתר המקרים נותרו הממצאים על פי הנוסח המתאר נכון ביותר את המציאות שהובאה בפני בית המשפט.

35. סוף דבר הוא שהממצאים העובדתיים הם כדלקמן:

באישום הראשון סיפק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס לקטין כבן 14 בהזדמנות אחת בשנת 2015. באישום השני מכר הנאשם לקטין כבן 16 בכעשר הזדמנויות סם מסוכן קנבוס בכל פעם גרם אחד בתקופה שבין סוף 2015 ועד פברואר 2016. בנוסף החזיק סמים והשתמש בהם עם אותו קטין בשמונה הזדמנויות נוספות. באישום השלישי מכר הנאשם לקטין כבן 17 סם מסוג קנבוס בשש הזדמנויות במשקל כולל של כעשרה גר'. באישום הרביעי מכר הנאשם לקטין כבן 17 סם מסוג קנבוס בעשר הזדמנויות במשקל כולל של כשנים-עשר גר' וזאת בתחילת שנת 2016. באישום החמישי סיפק הנאשם סם מסוג קנבוס לקטינה כבת 15 במספר הזדמנויות בתקופה שבין סוף 2015 ועד תחילת 2016.

סוף דבר

36. אני מרשיעה את הנאשם בחמש עבירות של הספקה וסחר בסם מסוכן לפי סעיפים 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (ריבוי מקרים) ובעבירה אחת של אחזקת סמים לשימוש עצמי לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודה הנ"ל (ריבוי מקרים).

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ח, 17 יוני 2018, במעמד הצדדים